

عنوان مقاله:

ساختار و تحولات سیاسی و اجتماعی فارس در دوران جنگ جهانی اول: با تأکید بر ایلات ممسنی

محل انتشار:

همایش بین المللی فارس در جنگ جهانی اول (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

اصغر میرفردی - عضو هیات علمی گروه علوم اجتماعی دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

استان فارس که در گذشته به عنوان ایالت فارس شناخته می شد، از گستره ی جغرافیایی بیشتری نسبت به گستره ی کنونی برخوردار بود. به استناد منابع معتبر تاریخی، در اواخر دوره ی محدوده ی جغرافیایی « سلطنت ناصرالدین شاه، ایالت فارس تقریباً شامل سراسر جنوب ایران بود آن از شمال به بلوک قمشه در منطقه ی بختیاری و ولایت اصفهان، از مشرق به بلوک های شهر بابک و سیرجان و بلوچستان، از مغرب از طریق منطقه ی بختیاری به بلوک های رامهرمز و فلاحی (خوزستان) و از جنوب به تنگه ی هرمز و خلیج فارس منتهی می شد. وسعت ایالت فارس از جنوب شرقی تا مغرب به موازات سواحل خلیج فارس از جاسک تا زیدون (در بهبهان) به طول 1128 کیلومتر گسترده شده بود. هم چنین از خیرآباد نی ریز تا بندر بوشهر، از شمال به جنوب، در «حدود 504 کیلومتر وسعت داشت ایالت فارس در این دوران، از 62 بلوک تشکیل شده بود که همین گستردگی بلوک ها، هرچو مرج فراوانی را در ایالت به وجود آورده بود. در سال 1331 ق مسیو دمورینی، مشاور حقوقی وزارت داخله، طی مأموریتی با تشکیل کمیسیونی به مطالعه ی ایالت فارس پرداخت و با ترسیم نقشه ی جغرافیایی فارس پیشنهاد کرد که فارس باید به سه ولایت اصلی تقسیم شود: ولایت شرقی و جنوب شرقی مشهور به ولایت خمسه، ولایت غربی و شمال غربی تحت حکومت قشقایی ها، ولایت کهگیلویه و ممسنی نیز در بخشی از شمال غرب فارس

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/168049>

